

شناسنامه کتاب:

- ❖ دسته بندی: کتاب آموزشی زبان
- ❖ نام اثر: ناگفته‌های زبان
- ❖ نام نویسنده: مطهره قلی‌زاده
سروندی
- ❖ زبان سطح: انگلیسی_مقدماتی تا
پیشرفته
- ❖ ناظر: طلایه
- ❖ ویراستار: *گیسو*

این کتاب در سایت **تک رمان** آماده شده است

www.taakroman.ir

خلاصه:

خلاصه کتاب آموزشی :

گرامر زبان انگلیسی، معمولا به صورت پراکنده و کوتاه، در آموزشگاه‌ها تدریس می‌شوند؛ لذا در اینجا گرامرهای زبان انگلیسی از سطح مقدماتی تا پیشرفته با جزئیات و به طور کامل، آموزش داده می‌شود.

سخن مدرس زبان:

سلام دوستان :) امیدوارم متونی که اینجا گذاشته میشه، بتونه تو یادگیری زبان انگلیسی، موثر و مفید واقع شود.

فصل اول " فعل "

فعل چیست؟

فعل مهم‌ترین بخش در زبان انگلیسی می‌باشد؛ حتی کوچک‌ترین جملات دارای فعل هستند. می‌توان یک جمله یک کلمه‌ای با فعل ساخت.
مثال Stop! :

برخی فعل‌ها درباره انجام کاری هستند و به آن‌ها Action word می‌گوییم.
مانند Fight, Run, Work :

برخی دیگر این‌طور نیستند و معمولاً وضعیت یا وجود چیزی را می‌رسانند و به آن‌ها state word می‌گوییم.
مثال Be, Exist, Seem, Belong :

یک فعل همیشه دارای فاعل (کننده کار) است.
مثلاً:

Sara speaks English.

در اینجا Sara فاعل (subject) و Speaks فعل ما می‌باشد. بنابراین؛ می‌توانیم بگوییم که افعال کلماتی هستند؛ که به ما می‌گویند فاعل چه می‌کند یا چه هست:
Action: Ali plays football

.State: Zahra seems kind

★ نکته: افعال بر خلاف کلمات دیگر (صفت‌ها، قیده‌ها، حروف اضافه و...) شکل‌های مختلفی دارند اگر چه؛ که اسم‌ها نیز دارای دو نوع مفرد و جمع می‌باشند.

مثلاً فعل work دارای پنج شکل است:

To work, Work, Worked, Works, Working

تقسیم بندی فعل ۱:

Active voice & Passive voice

A) Active voice

در اغلب موارد ما از Active voice استفاده می‌کنیم. بیانگر این است که فاعل (subject) عملی را بر روی شیء یا مفعول (object) انجام می‌دهد.

مثال:

~Cat eats fish.~

Subject (active object): Cat

Verb: eats

Passive object: fish

در اینجا گربه (فاعل) عمل خوردن را بر روی ماهی (شیء) انجام می‌دهد. در

Passive voice این فاعل است که تحت تاثیر شیء قرار گرفته و عمل فعل را

از شیء می‌گیرد.

مثال:

~Fish are eaten by cats.~

Subject(active object) : fish

Auxiliary Verb: are

Main Verb(past participle) : eaten

Passive Object(active subject) : cat

★ نکته Active object: شی است که جمله به خاطر آن ساخته می‌شود.

B)Passive voice

ساختار passive vice به شرح زیر است:

Subject + Auxiliary verb(be) + main verb(past participle)

★ منظور از Auxiliary verb در ساختار بالا، همان افعال کمکی می‌باشند.

Øهنگامی که فعل be در غالب فعل کمکی به کار رود دو هدف داریم:

الف) کمک به فعل اصلی برای نشان دادن تداوم و پیوستگی آن.

ب) کمک به فعل اصلی برای نشان دادن تاثیرپذیری آن.

مثال:

A)We are paid in dollars

B)Water is drunk by everyone

C) 100 people are employed by this company.

چه موقع از passive voice استفاده می‌کنیم:

• هنگامی؛ که می‌خواهیم active object یا همان subject را مهم جلوه دهیم.

• هنگامی؛ که passive object را نمی‌شناسیم.

مثال:

A) President Kennedy was killed by Lee Harvey Oswald.

(در اینجا می‌خواهیم فاعل را مهم نشان دهیم).

B) My wallet has been stolen

(شی مفعول را نمی‌شناسم).

★ نکته: همان‌طور؛ که گفتیم معمولا برای معرفی passive object یا شی

مفعول از لغت by استفاده می‌کنیم.

به جمله زیر توجه کنید:

.He was killed with a gun

چرا در جمله بالا از by استفاده نکردیم؟

به این دلیل؛ که در اینجا gun نقش passive object را ایفا نمی‌کند چرا که این تفنگ نبوده؛ که او را کشته بلکه توسط شخص دیگری به کار برده شده است. در

اصل می‌شود:

He was killed by somebody with a gun.

صرف Passive voice در زمان های مختلف به شرح زیر می‌باشد:

تذکره رعایت

	infinitive	to be washed
simple	present	It is washed.
	past	It was washed.
	future	It will be washed.
	conditional	It would be washed.
continuous	present	It is being washed.
	past	It was being washed.
	future	It will be being washed.
	conditional	It would be being washed.
perfect simple	present	It has been washed.
	past	It had been washed.
	future	It will have been washed.
	conditional	It would have been washed.
perfect continuous	present	It has been being washed.
	past	It had been being washed.
	future	It will have been being washed.
	conditional	It would have been being washed.

تقسیم بندی فعل ۲:

Helping Verbs & Main Verbs

A) Helping Verbs

افعال کمکی به خودی خود معنایی ندارند. این افعال در ساختار یک جمله نقش مهمی را ایفا می‌کنند ولی به تنهایی چیزی را به ما نمی‌رسانند. در مثال های زیر معنا و مفهوم جمله ناقص است و ما منتظر بقیه جمله ایم:

A) People must

B) The Earth will

معمولا افعال کمکی همراه با فعل اصلی به کار می‌روند و به افعال اصلی کمک می‌کنند. بنابراین؛ جملاتی که در بالا مشاهده کردید، همه ناقص هستند. در کل حدود ۱۵ فعل کمکی وجود دارد؛ که ما آن‌ها را دو دسته می‌کنیم:

۱ (افعال کمکی اولیه: (Modal Helping Verbs)

★ To be (am, is, are):

• برای ایجاد زمان فعل به صورت پیوسته (continuous)، مثال:

.He is watching TV

• برای نشان دادن کنش پذیری یا تاثیر پذیری (passive)، مثال:

.Small fish are eaten by bag fish

★ Have :

• برای ایجاد زمان فعل به صورت کامل شده (perfect tense)، مثال:

I have finished my homework

★Do :

• برای منفی کردن (negative)، مثال:

I don't like you

• برای سوال پرسیدن (question)، مثال:

?Do you want some coffee

• برای نشان دادن تاکید (show emphasis)، مثال:

He speaks faster than she does

۲) افعال کمکی کیفی (Modal Helping Verbs)

از افعال کمکی استفاده می‌کنیم تا بتوانیم به نوعی در کیفیت و معنای افعال اصلی جمله تغییر ایجاد کنیم. این افعال به گونه‌ای لزوم و یا امکان داشتن را به معنای فعل اصلی اضافه می‌کنند:

Can, Could→
May, Might→
Will, Would→
Sall, Should→
Must→

مثال:

a) I can't speak Chinese

b) John may arrive late

c) Would you like a cup of coffee?

d) You should see a doctor

e) I really must go home

★ نکته: به افعال need, dare, used to (semi-modal کمکی)

verbs) نیز می‌گویند، چون گاهی شبیه افعال کمکی کیفی عمل کرده و گاهی مانند

فعل اصلی.

Ø چه وقت از فعل کمکی کیفی can استفاده می‌کنیم:

• برای صحبت کردن درباره توانایی و امکان داشتن چیزی، مثال:

.She can drive a car

• درخواست کردن، مثال:

!Can you be quiet

• درخواست اجازه و یا اجازه دادن، مثال:

?Can I smoke in the room
.You can smoke in the room

∅ چه وقت از فعل کمکی Could استفاده می‌کنیم:

• صحبت درباره توانایی و یا امکان داشتن چیزی در گذشته، مثال:

- a) I could swim when I was 5
b) My mother could speak seven languages
c) Could you understand what he was saying?

• برای درخواست کردن.

- a) Could you tell me where the bank is, please?
b) Could you send me a catalogue, please?

★ نکته: معمولا از could جهت درخواست از کسی برای انجام کاری استفاده

می‌شود که مودبانه تر از can است.

∅ چه وقت از فعل اصلی (have to التزام شهودی) استفاده می‌کنیم:

• هنگامی؛ که می‌خواهیم ضرورت چیزی را نشان بدهیم، مثال:

- a) Children have to go to school
- b) In France, you have to drive on the right.

ساختار کلی:

Subject + Auxiliary verb + Have + Infinitive(with to)

چند مثال برای درک بهتر مطلب فوق:

- a) I don't have to see a doctor
- b) I have to see a doctor
- c) I do have to see a doctor

★ نکته: تفاوت جمله b و c این است که جمله c تاکید بیشتری برای دیدن دکتر دارد.

تک رمان

∅ چه وقت از (must التزام ذهنی) استفاده می‌کنیم:

- منظور از التزام ذهنی این است که انجام عمل به نظر گوینده لازم و ضروری است.

ساختار کلی:

Subject + Must + Main Verb

در زیر چند مثال آورده شده است:

- a) You must visit us soon
- b) I must call my mother tomorrow
- Ø چه وقت از must not استفاده می‌کنیم:

- برای نشان دادن ممنوعیت چیزی.

ساختار کلی:

Subject + Must not + Main verb

برای درک این مطلب به چند مثال زیر توجه کنید:

- a) Passengers must not talk to driver
- b) Policeman mustn't drink on duty
- c) Visitors must not smoke

d) I mustn't forget Tara's Birthday

★ نکته: نمی‌توانیم از must not برای زمان گذشته استفاده کنیم.

B) Main Verbs

افعال اصلی خود به تنهایی رساننده معنا و مفهومی هستند. هزاران فعل اصلی در زبان انگلیسی وجود دارد که می‌توان آن‌ها را به طریق مختلف دسته بندی کرد. اعم از: افعال متعدی و لازم، افعال پیوندی، افعال حرکتی و وضعیتی، افعال با

قاعده و بی‌قاعده.

۱) افعال متعدی (Transitive) و لازم (Intransitive)

افعال متعدی مستقیماً با یک شیء سروکار دارند ولی افعال لازم این گونه نیستند. بسیاری از افعال هم بسته به جمله‌ای که در آن به کار می‌روند لازم و یا متعدی

هستند مثل speak ، مثال:

~Transitive~

a) I saw an elephant

b) We are watching TV

c) He speaks English

★ نکته: معمولاً افعال متعدی به یک اسم و یا بهتر است بگوییم به یک شیء

اشاره می‌کنند و در غیر این صورت فعل ناتمام می‌ماند، مثلاً در مثال اول اگر

an elephant را برداریم، می‌شود I saw ، حال این سوال پیش می‌آید؛ که چه چیزی را دیدم؟ این را با فعل کمکی اشتباه نگیرید. فعل see یک فعل کامل است درحالی که با فعل کمکی هیچ گاه نمی‌توان یک جمله کامل ساخت.

~Intransitive~

a) He has arrived

b) John goes to school

c) She speaks fast

★ نکته: در مثال دوم، به نظر می‌رسد goes متعدی باشد؛ چون دارد به school

اشاره می‌کند درحالی که اگر to school را برداریم، باز هم جمله باقی مانده

معنی می‌دهد، پس فعل goes یک فعل لازم است.

۲) افعال پیوندی (Linking Verbs)

افعال پیوندی به تنهایی معنی ندارند و بین فاعل و آن‌چه که درباره فاعل

می‌گوید پیوند برقرار می‌کند. افعال پیوندی معمولاً نشان‌دهنده مساوی بودن،

تغییر وضعیت و یا تغییر مکان هستند. مثال:

a) Mary is a teacher

b) Tara is beautiful

c) The sky became dark

۳) افعال حرکتی و وضعیتی (Dynamic & Stative Verbs)

برخی افعال یک عمل یا کاری را می‌رسانند که به آن‌ها افعال

حرکتی (Dynamic or action) می‌گوییم. این افعال می‌توانند با continuous

tense به کار روند. افعال وضعیتی بیشتر نمایانگر وضعیت هستند تا عمل و

حرکت. این افعال معمولا در حالت simple tense به کار می‌روند و با

continuous استفاده نمی‌شوند، مگر در چند حالت خاص؛ که با تغییر در معنا

نیز همراه خواهد بود. مثال:

Dynamic verbs → run, fight, hit

Stative verbs → appear, hear, love, impress

۴) افعال باقاعده و بی‌قاعده (Regular & Irregular verbs)

تنها فرق افعال باقاعده و بی‌قاعده این است که در افعال باقاعده، برای زمان

گذشته (past tense) و اسم مفعول (past participle) به "ed" ختم می‌شوند

ولی افعال بی‌قاعده در این دو حالت از قانون خاصی پیروی نکرده و به مرور باید

آموخته شوند.

چند مثال از پرکاربردترین افعال با قاعده:

accept - call - camp - carve - chase - cheat - collect - consider –

curl - cry - crush - cycle - cross - crash - crack - cover - count -
drum - dry - dust - drip - drown - dress - extend - comb - color -
command - compare - delay - disagree - disappear - earn - educate
- embarrass - end - enjoy - enter - excite - explode - dam -
damage - dare - decay - deceive - delight - detect - deserve -
desert - deliver - drain - drag - doubt - disapprove - describe -
depend - cheer - chew - check - charge - cause - concern - add -
admire - admit - advise - afford - agree - attend - bake - battle -
bless - bow - clear - carry - dance - develop - explain - excuse -
exercise - follow - force - greet - guide - help - hang - hurry -
invite - influence - judge - kill - lie - live - move - match - notice
- offer - order - print - post - push - question - realize - remind -
.... visit - zip و reflect - stop - sound - shop - scare - trust - try -

در زیر به بیان تعدادی از افعال بی‌قاعده همراه گذشته و اسم مفعول آنها

می‌پردازیم:

Be → was, were → been

Become → became → become

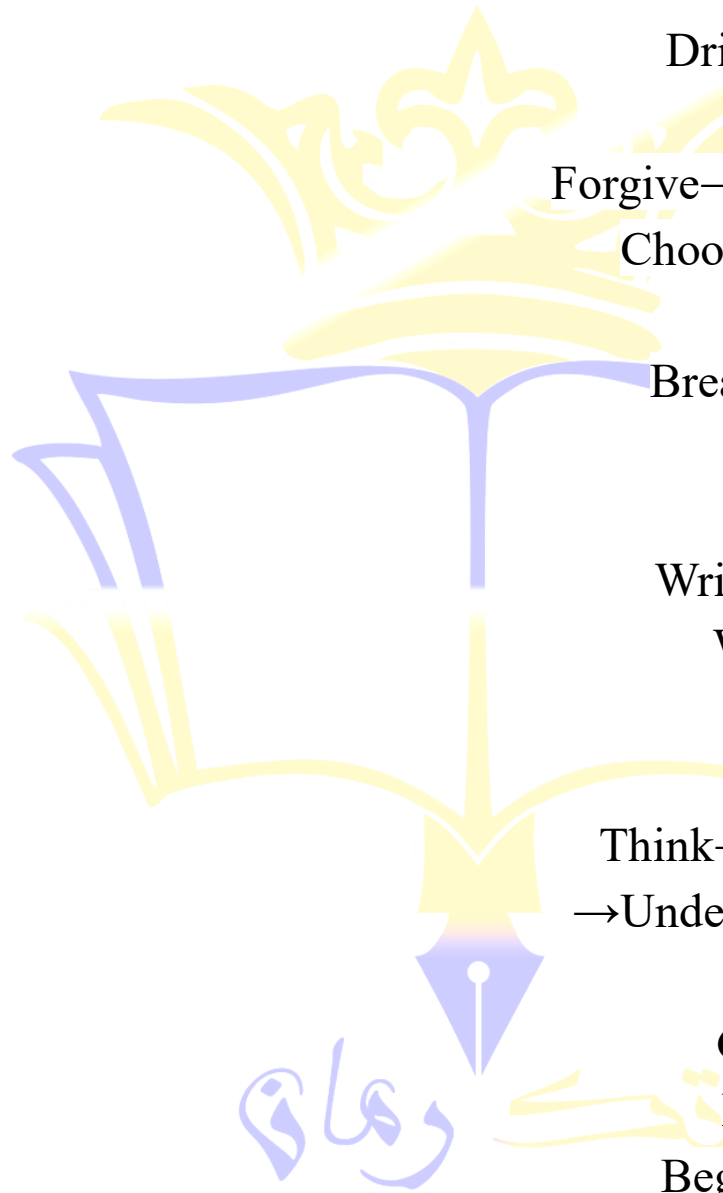
Keep → kept → kept

Find → found → found

See → saw → seen

Take → took → taken

Teach → taught → taught

Show→showed→shown

Spend→spent→spent

Make→made→made

Drive→drove→driven

Eat→ate→eaten

Forgive→forgave→forgiven

Choose→chose→chosen

Bite→bit→bitten

Break→broke→broken

Leave→left→left

Have→had→had

Write→wrote→written

Wear→wore→worn

Get→got→gotten

Go→went→gone

Think→thought→thought

→Understand→understood

understood

Give→gave→given

Hide→hid→hidden

Begin→began→begun

Bet→bet→bet

Bring→brought→brought

Blow→blew→blown

Build→built→built

Buy→bought→bought

Burn→burnt→burnt

Put→put→put

Speak→spoke→spoken

stand→stood→stood

Swim→swam→swum

Sit→sat→sat

Sleep→slept→slept

Shut→shut→shut

Run→run→run

Say→said→said

pay→paid→paid

Mean→meant→meant

lose→lost→lost

Lie→lay→lain

Dream→dreamt→dreamt

Fall→fell→fallen

Feel→felt→felt

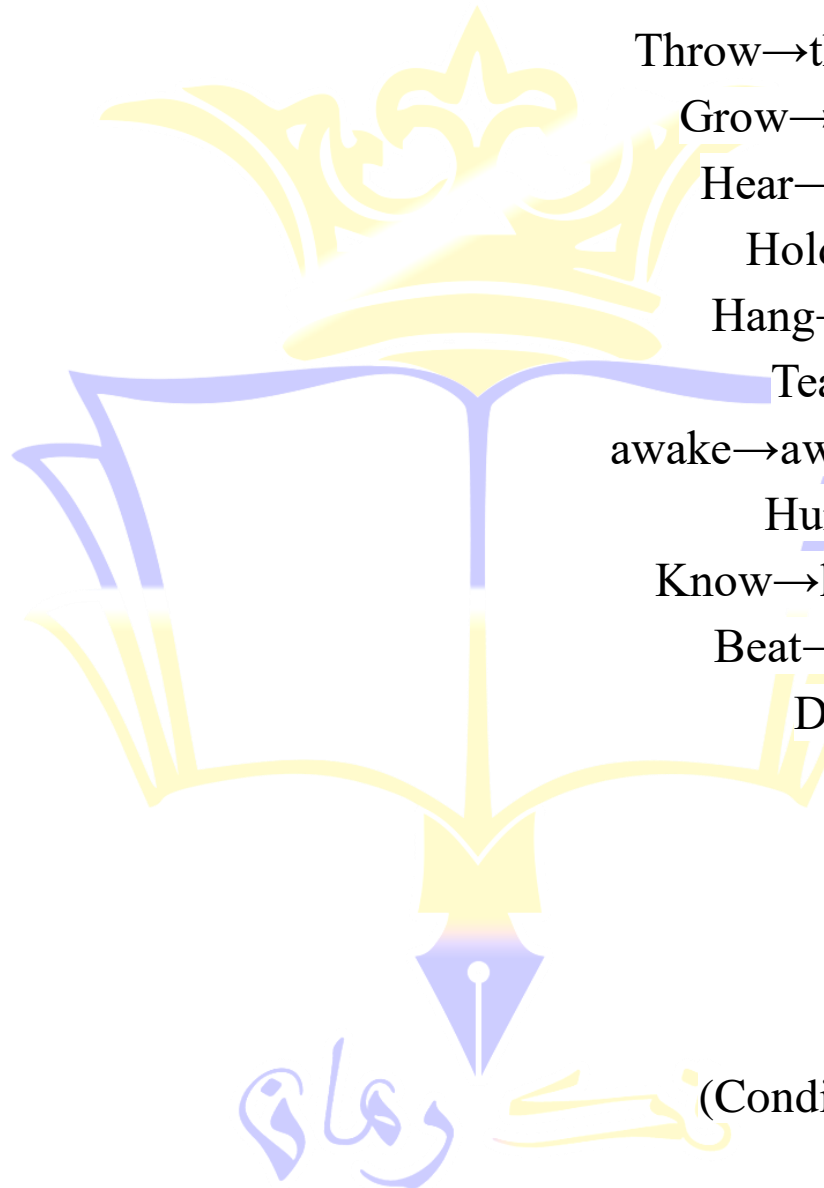
Fight→fought→fought

Fly→flew→flown

Forget→forgot→forgotten

Freeze→froze→frozen

Ride→rode→ridden

Meet→met→met

Win→won→won

Wake→woke→woken

Throw→threw→thrown

Grow→grew→grown

Hear→heard→heard

Hold→held→held

Hang→hung→hung

Tear→tore→torn

awake→awoke→awoken

Hurt→hurt→hurt

Know→knew→known

Beat→beat→beaten

Do→did→done

فصل دوم شرط:

شرط‌ها: (Conditionals)

در زبان انگلیسی چندین ساختار وجود دارد که به آن‌ها شرطی می‌گوییم.

شرط (condition) یعنی موقعیت یا چگونگی بدین معنا که اگر وضعیت خاصی

رخ دهد، آن گاه نتیجه خاصی در پی دارد. در زبان انگلیسی سه شرط پایه وجود دارد؛ که اغلب شرط‌ها بسیار ساده می‌باشد.

دو حالت کلی وجود دارد؛ که البته به این دو حالت می‌توان کلمات زیادی اضافه کرد و در زمان‌های مختلفی به کار برد ولی ساختار اصلی به این شکل است:

If + Condition + Result

یا

Result + If + Condition

شرط اول: (First Condition)

به اولین شرط، امکان واقعی یا real possibility می‌گوییم.

در این حالت ما درباره آینده صحبت می‌کنیم و به یک وضعیت یا موقعیتی خاص

در آینده و نتیجه آن فکر می‌کنیم.

☆ واقعیت امکان در این شرط وجود دارد که وضعیت خاصی که به آن

می‌اندیشیم رخ دهد، به این دلیل به آن real possibility می‌گوییم.

فرض کنید الان صبح است و در خانه نشسته‌اید، برای خود برنامه دارید که عصر تنیس بازی کنید ولی هوا ابری است و شما احتمال می‌دهید باران ببارد. در این صورت جمله خود را این گونه می‌گوییم:

If it rains, I will stay at home

★ نکته: توجه داشته باشید؛ که ما داریم در مورد آینده صحبت می‌کنیم و هنوز بارانی نباریده است. ولی هوا ابری است و فکر می‌کنید؛ که امکان دارد باران ببارد.

همان‌طور که در مثال بالا دیدید، برای نتیجه وضعیت ما از will و فعل در حالت پایه استفاده می‌کنیم.

به مثال‌های زیر توجه کنید:

- a) If I see Mary, I will tell her
- b) If Tara is free , he will invite her
- c) If they do not pass the exam, their teacher will be sad.
- d) If it rains tomorrow, what will you do?
- d) If it rains tomorrow, will you stay at home?

مثال‌های بالا را این گونه نیز می‌توان بیان کرد:

- a) I will tell Mary if I see her
b) He will invite her if she is free
c) Their teacher will be sad if they do not pass the exam.
d) What will you do if it rains tomorrow?
e) Will you stay at home if it rains tomorrow?

★ نکته: گاهی اوقات به جای will از کلماتی مانند can , shall , may استفاده

می‌کنیم. مثال:

If you are good today, you can watch TV.

دومین شرط: (Second condition)

به این شرط امکان غیر واقعی یا unreal possibility می‌گویند. دومین شرط از جهاتی شبیه به اولین شرط است، ما هنوز به آینده می‌اندیشیم و به یک وضعیت یا موقعیتی خاص در آینده و نتیجه آن فکر می‌کنیم.

☆ در واقعیت امکان رخ دادن وضعیتی که به آن می‌اندیشیم وجود ندارد مگر تحت شرایطی خاص، به همین علت به آن unreal possibility می‌گوییم.

.If I won a lottery, I would buy a car

همان‌طور که در مثال بالا می‌بینید، برای بیان وضعیت از زمان گذشته ساده

استفاده می‌کنیم و به جای will از would.

فرض کنید شما بلیط (Lottery نوعی بخت آزمایی) را ندارید. آیا امکان برنده شما در بخت آزمایی وجود دارد؟ مسلماً به هیچ‌وجه. ولی شاید شما در آینده یک بلیط Lottery تهیه کنید. پس شما می‌توانید به برنده شدن در آینده فکر کنید، درست مثل یک رویا؛ واقعی نیست ولی امکان‌پذیر است.

به مثال‌های زیر توجه کنید:

- a) If I married Sara, I would be happy
- b) If Ram became rich, she would marry him.
- c) If it snowed next July would you be surprised?
- d) If it snowed next July what would you do?

مثال‌های قبل را همچنین می‌توان این‌گونه نیز بیان کرد:

- a) I would be happy if I married Sara
- b) She would marry Ram if he became rich.
- c) Would you be surprised if it snowed next July?

d) Waht would you do if it snowed next July?

نکته: گاهی به جای would از کلماتی چون could, should, might استفاده

می‌کنیم. مثال:

If I won a million dollars, I could stop working.

سومین شرط: (Third Conditional)

به این شرط غیرممکن یا No possibility نیز می‌گویند.

اولین و دومین شرط در مورد آینده بودند ولی سومین شرط مربوط به گذشته

می‌باشد. ما به موقعیتی در گذشته فکر می‌کنیم که رخ نداده است.

☆ موقعیتی که به آن فکر می‌کنیم در گذشته رخ نداده و دیگر وقت آن گذشته

است، به همین دلیل به آن no possibility می‌گویند.

شما هفته پیش یک بلیط Lottery خریداری کردید اما برنده نشدید.

If I had won the lottery I would have bought a car.

☆ گاهی اوقات بجای would have میتوان از could have, should have,

might have نیز استفاده کرد. مثال:

If you had bought a lottery, you might have won.

به چند مثال زیر در این مبحث توجه کنید:

- a) If I had seen Mary I would have told her.
- b) If they had not passed their exam, their teacher would have been sad.
- c) If it had rained yesterday, what would you have done?
- d) If Tara had been free yesterday, I would have invited her.
- e) If it had rained yesterday, would you have stayed at home?

مثال‌های بالا را می‌توان به این صورت نیز بیان کرد:

- a) I would have told Mary if I had seen her.
- b) Their teacher would have been sad if they had not passed the exam.
- c) What would you have done if it had rained yesterday?
- d) I would have invited Tara if she had been free yesterday.
- e) Would you have stayed at home if it had rained yesterday?

شرط صفر (Conditional Zero)

وقتی از شرط صفر استفاده می‌کنیم که نتیجه وضعیت همیشه صحیح و درست باشد، مثل یک حقیقت علمی.

آن‌ها را در ماهیتابه انداخته و ماهیتابه را داغ کنید. چه اتفاقی می‌افتد؟ یخ ذوب شده و آب می‌شود. اگر چنین نمیشد شما تعجب می‌کردید:

If you heat ice, it melts

★ نکته: نکته‌ای که در شرط صفر حائز اهمیت می‌باشد این است که هر وضعیتی نتیجه خودش را دارد و لاغیر.

← به جای if می‌توان از when نیز استفاده کرد. مثال:

.When I get up late, I miss the bus

به مثال‌های زیر توجه کنید:

a) If I miss the bus, I am late for work

b) If people don't eat, they get hungry

c) If you heat ice, dose it melt

مثال‌های فوق را همچنین می‌توان به این شکل بیان کرد:

a) I am late for work, I miss the bus

b) People get hungry if they don't eat.

?c)Dose ice melt if you heat it

خلاصه شرط‌ها به شکل زیر می‌باشد:

probability	conditional	example	time
100%	zero conditional	If you heat ice, it melts.	any time
50%	first conditional	If it rains, I will stay at home.	future
10%	second conditional	If I won the lottery, I would buy a car.	future
0%	third conditional	If I had won the lottery, I would have bought a car.	past

فصل سوم سوال:

📌 ساختار اصلی سوال: (Basic Question Structure)

ساختار اصلی سوال در انگلیسی بسیار ساده است:

Auxiliary verb + Subject + Main verb

به مثال‌های زیر دقت کنید:

?a)Do you like Mary

?b)Are they playing football

?c)Will Marcio go to Turkey

?d)Have you seen ET

★ نکته: برای فعل be در زمان حال ساده و گذشته ساده نیازی به افعال کمکی

نیست. مثال:

.He is German

?Is he German

📖 انواع اصلی سوال. (Basic Question Types)

سه نوع سوال اصلی داریم:

الف) سوال‌های بلی خیر (Yes/No question) سوال‌هایی هستند که جوابشان فقط بله یا خیر می‌باشد.

مثال:

.Do you want dinner? Yes, I do→

.Can you drive? No, I can't→

?Has she finished her work→

.Yes, she has

.Did they go home? Yes, they did→

.Is Anne French? No, she isn't→

.Was Ram at home? Yes he was→

ب) سوال‌های کلمه سوال (Question word question) سوال‌هایی است که جواب آن‌ها یک سری اطلاعات است.

مثال:

.Where do you live? In Paris→

?When will we have lunch→

.At 1 pm

?Who did she meet →
.She met Ram
?Why hasn't Tara done it→
.Because she can't
.Where is bombay? In India→
.How was she? Very well→

ج) سوال‌های انتخابی (Choice question) سوال‌هایی است که جوابشان در خود سوال است.

مثال:

?Do you want tea or coffee→
.Coffee, please

?Will we meey John or James→
.John

?Did she go to London or Peru→
.She went to London

?Is your car white or black→
.It's black

?Were they \$15 or \$50→
.\$15

فصل چهارم: going to

قصد: (Intention)

از ساختار going to هنگامی استفاده می‌کنیم که، حتی قبل از صحبت در مورد آن قصد انجامش را داشته باشیم.

به مثال‌های زیر توجه کنید:

I have won \$1000, I am going to buy a new TV.

When are you going to go on holiday?

پیش‌بینی: (Prediction)

گاهی اوقات از going to استفاده می‌کنیم تا در مورد آینده پیش‌بینی داشته باشیم؛ و در مورد چیزی صحبت می‌کنیم که احتمال رخداد آن زیاد است.

به چند مثال زیر توجه کنید:

The sky is very black, it is going to snow.

It is 8:30! You are going to miss the train.

~Will~

از will نیز برای پیش‌بینی استفاده می‌کنیم ولی در مواردی که مدرکی برای اثبات آن نداریم.

→ It will rain tomorrow.

فرض کنید ما این جمله را در حالی گفته‌ایم که هیچ‌گونه ابری در آسمان نبوده و هوا آفتابی است. پس برای این پیش‌بینی مدرک و شواهدی نداریم. ولی اگر هوا ابری باشد آن زمان می‌توانیم از going to استفاده کنیم:

→ It is going to rain tomorrow.

زمان حال استمراری برای برنامه‌ریزی:

(Present continuous for planing)

ما اغلب برای صحبت درباره آینده از زمان حال استمراری استفاده می‌کنیم. البته

که در اصل، ما از زمان حال استمراری در مواقعی استفاده می‌کنیم که عملی

در حال انجام باشد ولی چنانچه از کلمات آینده (future words) نیز استفاده

کنیم، خواهیم توانست در مورد آینده نیز صحبت کنیم. منظور از کلمات آینده،

لغات یا عباراتی نظیر tomorrow, in june, next week, next year می‌باشد.

کلمات آینده را از روی مفهومشان می‌توان تشخیص داد.

★ نکته: گاهی اوقات بین قصد (going to) و برنامه‌ریزی (plan) تفاوتی حس نمی‌شود. در این گونه موارد فرقی نمی‌کند که از جمله‌ای با going to استفاده کنیم یا از حال استمراری.

به مثال زیر دقت کنید:

We are going to paint the bedroom tomorrow.

We are painting the bedroom tomorrow.

★ نکته: هنگامی که از حال استمراری برای بیان آینده استفاده می‌کنیم، احتمال

رخ دادن چیزی که در موردش صحبت می‌کنیم بیشتر است، در واقع یک برنامه‌ریزی صحیح شده و احتمال لغو برنامه‌ای که با حال استمراری بیان می‌شود تقریباً ۹۰ درصد است حال آن‌که زمانی از going to استفاده می‌کنیم این

احتمال به ۷۰ درصد می‌رسد.

به مثال های زیر توجه کنید:

a) Mary is taking her music exam next year

b) They can not play tennis with you tomorrow, they are working.

c) We are going to the theatre on Friday

زمان حال ساده برای زمان‌بندی

(Present simple for schedule)

اغلب برای بیان آینده هنگامی که یک واقعه قرار است اتفاق بیفتد (مثلا در یک جدول زمان بندی) از حال ساده استفاده می‌کنیم. احتمال رخداد: تقریباً ۱۰۰ درصد

به مثال‌های زیر توجه کنید:

a) The train leaves at 9 tonight

b) Tomorrow is Thursday

"خلاصه"

صحبت کردن و به کار بردن جملات در انگلیسی خیلی بیشتر از آنچه که به نظر

می‌رسند، مهم هستند. به عنوان مثال هنگامی که می‌خواهیم در مورد آینده

صحبت کنیم، جمله‌ای که به کار می‌بریم، دید ما را نسبت به آینده نشان می‌دهد،

گاه‌ها حتی احساسات شخصی ما را.

در جدول زیر به طور تقریبی احتمال رخداد هریک از ساختارهای ذکر شده را

ملاحظه می‌کنید. این جدول به شما کمک می‌کند که بهتر در مورد مفهوم آینده فکر کنید:

مثال	هنگام استفاده	ساختار	احتمال رخداد واقعه قبل از صحبت در مورد آن به درصد
Don't get up .I'll answer the phone.	no plan	will	0%
We're going to watch TV tonight.	intention	going to	70%
I'm taking my exam in June.	plan	حال استمراری	90%
My plane takes off at 6.00am tomorrow.	schedule	حال ساده	99.999%

فصل پنجم "افعال اسمی":

☆ افعال اسمی (Gerunds)

وقتی یک فعل به ing ختم می‌شود، آن فعل یا فعل اسمی است و یا زمان حالی است که فرمی از فعل که مانند صفت عمل می‌کند.

هنگامی که از فعل ing دار شبیه به اسم استفاده کنیم، معمولا gerunds خواهد

بود:

Fishing is fun.

هنگامی که از فعل ing دار شبیه فعل و یا صفت استفاده کنیم، معمولا

present participle است.

مثال:

a) Anthony is fishing.

b) I have a boring teacher.

در این درس نگاهی خواهیم داشت به روش‌های مختلفی که از gerunds ها

استفاده می‌کنیم.

☆ افعال اسمی به عنوان فاعل، شیء و تکمیل‌کننده

(Gerunds as Subject, Object or Complement)

مانند هر اسمی، افعال اسمی نیز می‌توانند فاعل، شیء و یا تکمیل‌کننده جمله

باشند.

مثال:

- a) Smoking costs a lot of money
- b) I don't like writing
- c) My favorite occupation is reading book

و همانند فعل می‌تواند خودش یک شیء داشته باشد. در این حالت تمام عبارت

object + gerund می‌تواند فاعل، شیء و یا تکمیل‌کننده جمله باشد.

مثال:

- a) Smoking cigarettes costs a lot of money
- b) I don't like writing letters
- c) My favorite occupation is reading book

همانند یک اسم می‌توانند (adjective وابسته-صفت) های خود را داشته باشد.

به مثال‌های زیر دقت کنید:

- a) The settling of debts
- b) His drinking of alcohol
- c) Pointless questioning
- d) A settling if debts
- e) Making Titanic was expensive
- f) The making of Titanic was expensive

☆ افعال اسمی پس از حروف اضافه

(Gerunds after Preposition)

اگر بخواهیم فعلی را بعد از یک حرف اضافه به کار ببریم، باید به شکل gerund باشد و غیر از این ناممکن است.

مثال:

- a) I'll call you after arriving at the office
- b) Please have a drink before leaving
- c) I'm looking forward to meeting you
- d) Do you object to working late
- e) She always dreams about going on holiday

★ نکته: در به کار بردن gerunds پس از حروف اضافه هیچ حالت خاصی وجود

ندارد، پس چرا در مثال زیر پس از to یک بار drive و بار دیگر driving آمده است؟

تفاوت

- a) I am used to driving on the left
- b) I sused to drive on the left

جواب این است که در حالت اول to یک حرف اضافه است ولی در مثال دوم to

drive به عنوان مصدر و ریشه به کار رفته است و to بیانگر حرف اضافه نیست.

☆ افعال اسمی پس از افعال اصلی (Gerunds after certain verbs)

گاهی اوقات یک فعل را بعد از یک فعل دیگر به کار می‌بریم. در این حالت فعل دوم معمولا به شکل ریشه استفاده می‌شود:

I want to eat

ولی بعضی وقت‌ها فعل دوم باید فعل اسمی باشد:

I dislike eating

این موضوع به فعل اولی بستگی دارد. در زیر لیستی از افعال را مشاهده می‌کنید

که فعل بعد از آن‌ها به صورت gerund می‌باشد:

Admit - appreciate - avoid - carry on - consider - defer - delay -
deny - detest - dislike - endure - enjoy - escape - excuse - face -
feel like - finish - forgive - give up - can't help - imagine -

involve - leave off - mention - mind - miss - postpone - practice
- put off - report - resent - risk - can't stand - suggest -
understand

به مثال‌های زیر توجه کنید:

- a) She is considering having a holiday
b) I can't stand not seeing you
c) Do you feel like going out

برخی افعال هستند که چندان فرقی نمی‌کند که به چه شکلی به کار روند.

مثال:

- a) I like to play tennis
b) I like playing tennis
c) It started to rain
d) It started raining

☆ افعال اسمی در حالت تاثیرپذیری

(Gerunds in passive sense)

اغلب اوقات پس از افعال need, want, require از gerund استفاده می‌کنیم

که در این حالت فعل اسمی حالت تاثیرپذیری را نشان می‌دهد.

مثال:

a) I have three pants that need washing./needs to be washed

b) This letter requires signing./needs to be signed

c) The house wants repainting./needs to be repainted

★ نکته: عبارت something wants doing یک عبارت انگلیسی بریتانیایی

می‌باشد. پس از want معمولا مصدر را می‌نویسیم.

فصل ششم: افعال چند کلمه‌ای

● افعال چند کلمه‌ای (افعال عبارتی) (phrasal verbs)

افعال عبارتی بخشی از گروه بزرگی از افعال به نام "افعال چند کلمه‌ای" می‌باشند. به کارگیری افعال چند کلمه‌ای به خصوص در مکالمه بسیار رایج

می‌باشد. مثال:

Get on with, turn on, pick up

بسیاری از مردم برای راحتی به تمامی انواع افعال چند کلمه‌ای Phrasal verbs می‌گویند که شامل یک فعل اصلی به همراه یک یا چند لغت دیگر است. لغاتی که

همراه با فعل اصلی می‌آیند، می‌توانند قید و یا حرف اضافه باشند.
نکته‌ای که باید به آن توجه داشت این است که افعال عبارتی همچنان یک فعل هستند. Get. یک فعل است و get up نیز همچنان فعل است ولی در معنا متفاوتند. پس به افعال عبارتی نیز باید به چشم یک فعل جداگانه و با معنای متفاوت نگریست. سه نوع فعل عبارتی داریم:

Prepositional verbs*

Phrasal verbs*

Phrasal-prepositional verbs*

● افعال عبارتی

ساختار اصلی فعل عبارتی به شکل زیر است:

Verb + Adverb

افعال عبارتی هم می‌توانند لازم و هم متعدی باشند. به مثال‌های زیر توجه کنید:

Intransitive phrasal verbs: I do not like to get up early

Transitive: They turned down the offer

● افعال عبارتی جداشدنی (Separable phrasal verbs)

هنگامی که افعال عبارتی متعدی هستند و یک‌شی دارند، معمولاً می‌توانیم دو

قسمت فعل را از هم جدا کنیم. مثال:

They turn down my offer

They turn my offer down

★ نکته: هنگامی که در افعال عبارتی متعدی شی، ضمیر باشد چاره‌ای به جز جدا

کردن فعل عبارتی نداریم.

★ نکته: از آن جایی که برخی از افعال عبارتی جدا پذیرند و برخی دیگر این گونه نیستند. چگونه به این موضوع پی ببریم؟ در صورتی که یک فعل عبارتی مانند

look up جدا پذیر باشد آن را به این شکل خواهید دید:

Look (something) up

● افعال اضافی (Prepositional verbs)

ساختار اصلی افعال اضافی به شرح زیر است:

Prepositional + Verb

چون حروف اضافه همیشه دارای یک شی هستند، تمامی افعال اضافی نیز شی مستقیمی خواهند داشت.

به مثال‌های زیر توجه کنید:

a) I believe in God

b) He is looking after the dog

c) John is waiting for Mary

d) Did you talk about me?

این گونه افعال (Prepositional verbs) جدا شدنی نیستند.

● افعال اضافی-عبارتی (Phrasal-Prepositional verbs)

از آن جایی که افعال اضافی-عبارتی همیشه با حروف اضافه ختم می‌شوند،

این افعال نیز دارای یک‌شی خواهند بود و مانند افعال اضافی، افعال اضافی -
عبارتی جدایی ناپذیرند.

به مثال‌های زیر توجه کنید:

- a) He does not get on with his wife
- b) I won't put up with your attitude
- c) I look forward to seeing you
- d) We have run out of eggs

- گذشته ساده
- گذشته استمراری
- گذشته کامل
- گذشته کامل استمراری

- حال ساده
- حال استمراری

- حال کامل
- حال کامل استمراری

زمان آینده:

- آینده ساده
- آینده استمراری
- آینده کامل
- آینده کامل استمراری

گذشته (past)

زمان گذشته استمراری

(Past Continuous tense)

ساختار این زمان به شکل زیر می‌باشد:

Was/Were + base + ing

در زمان گذشته استمراری برای استفاده از جملات منفی بین فعل کمکی و فعل

اصلی not اضافه می‌کنیم. برای جملات سوالی نیز جای فاعل و فعل کمکی را

عوض می‌نماییم. به مثال‌های زیر توجه کنید:

- a) I was watching TV
- b) You were working hard
- c) He was not helping Mary
- d) We were not joking
- e) Were you being silly
- f) Were they playing football

★ چطور می‌توانیم از این زمان استفاده کنیم؟

زمان گذشته استمراری زمانی مشخص در گذشته را بیان می‌کند. عمل قبل از زمان مشخص شده شروع شده ولی در آن زمان ادامه داشته است، فرض کنید شما در یک روز فیلمی را در تلویزیون مشاهده کرده‌اید، که ساعت هفت بعد از ظهر شروع شده و در ساعت نه شب هم تمام شده است.

At 8 pm yesterday, I was watching
هنگامی که از این زمان استفاده می‌کنیم، معمولا مخاطب ما می‌داند که ما درباره چه زمانی صحبت می‌کنیم:

- a) I was working at 10 pm last night
- b) She was cooking when I called her.
- c) He went home because it was snowing.
- d) What were you doing when he arrived

★ نکته: برخی از افعال نمی‌توانند در زمان‌های استمراری به کار روند. معمولا از

زمان گذشته استمراری برای شرح صحنه از داستان (معمولا با جزئیات) استفاده می‌شود. شروع داستان نیز اغلب با گذشته استمراری شروع می‌شود.

*زمان گذشته استمراری + گذشته ساده

اغلب اوقات زمان گذشته استمراری را با زمان گذشته ساده بکار می‌بریم. از گذشته استمراری برای بیان عملی طولانی در گذشته، و از زمان گذشته ساده برای بیان عملی کوتاه در گذشته که در حین عمل طولانی رخ داده، استفاده می‌کنیم. این دو عمل را می‌توانیم با استفاده از when , while به هم مرتبط کنیم.

مثال:

- a) I was watching TV when you telephoned me.
- b) I was walking past the car when it exploded.
- c) When the car exploded, I was walking past it.

توجه کنید که long action و short action به هم وابسته‌اند.

Watching TV چند ساعت طول می‌کشد، Telephoned چند ثانیه به طول

می‌انجامد Walking past the car. چند ثانیه طول می‌کشد ولی exploded
چند هزارم ثانیه طول خواهد کشید.

زمان گذشته کامل استمراری
(Past Perfect Continuous Tense)

ساختار زمان گذشته کامل استمراری به شکل زیر می‌باشد:

Subject + Auxiliary verb HAVE + Auxiliary verb BE + Main
verb

برای ساختار جملات منفی در این زمان بعد از فعل کمکی اول not را اضافه کنیم.

برای ساخت جملات سوالی نیز کافیسست جای فاعل و فعل کمکی اول را عوض
کنیم.

به مثال‌های زیر توجه کنید:

.I had been working

.You had been playing tennis

.It had not been working well

.We had not been expecting her

?Had you been drinking
?Had they been waiting long
.I had been studing all day
.She had been doing research in laboratory
.They had been taking photos of animal
.They had been eating lunch before I arrived
.She had been teaching math for ten years then she was retired

به مثال‌های طولانی زیر نیز دقت کنید:

Long time ago, when my wife and I were engaged, once before
our parents .arrived we had been enjoying for 2 hours

Before I started working in a petrochemical company, I had been
working in .my own office

Ghazal was terribly tired because she had been walking in the
street all day .long, so she couldn't go to the party

.I had been learning English for 20 years before I moved to The
US

هنگامی که در مکالمه از زمان گذشته کامل استمراری استفاده می‌کنیم معمولا

فاعل و فعل کمکی اول را به شکل خلاصه شده به کار می‌بریم:

I had been=I'd been

You had been=You'd been

He had been=He'd been

She had been=She'd been

It had been=It'd been

We had been=We'd been

They had been=They'd been

*چگونه از زمان گذشته کامل استمراری استفاده کنیم؟

زمان گذشته کامل استمراری شبیه به زمان گذشته کامل است با این تفاوت که بیانگر اعمال طولانی‌تری در گذشته نسبت به عملی دیگر در گذشته می‌باشد.

به مثال‌های زیر توجه کنید:

Ram started waiting at 9 am. I arrived, Ram had been waiting for two hours.

Waiting at 9 am. I arrived at 11 am. When I arrived, Ram had been waiting for two hours.

در زیر به بیان مثال‌های بیشتری می‌پردازیم:

John was very tired. He had been running.

I could smell cigarettes. Somebody had been smoking.
Had the pilot been drinking before the crash?

به نوعی می‌توان زمان گذشته کامل استمراری را مانند زمان حال کامل استمراری دانست با این تفاوت که آن‌عمل در گذشته رخ داده است.

به مثال زیر توجه کنید:

فرض کنید شما در ساعت ۱۱ دوست خود را ملاقات کرده‌اید. رم به شما می‌گوید:

I am very angry. I have been waiting for two hours

فردای آن‌روز شما به دوستان خود می‌ظگویید:

Ram was very angry. He had been waiting for two hours

زمان گذشته کامل (Past Perfect Tense)

ساختار این‌زمان به شرح زیر است:

Subject + Auxiliary verb HAVE (had) + p.p

برای ساختن جملات منفی در زمان گذشته کامل بین فعل کمکی had و فعل

اصلی، not اضافه می‌کنیم و برای ساختن جملات سوالی کافیست جای فعل

کمکی و فاعل را عوض نماییم.

به مثال‌های زیر توجه کنید:

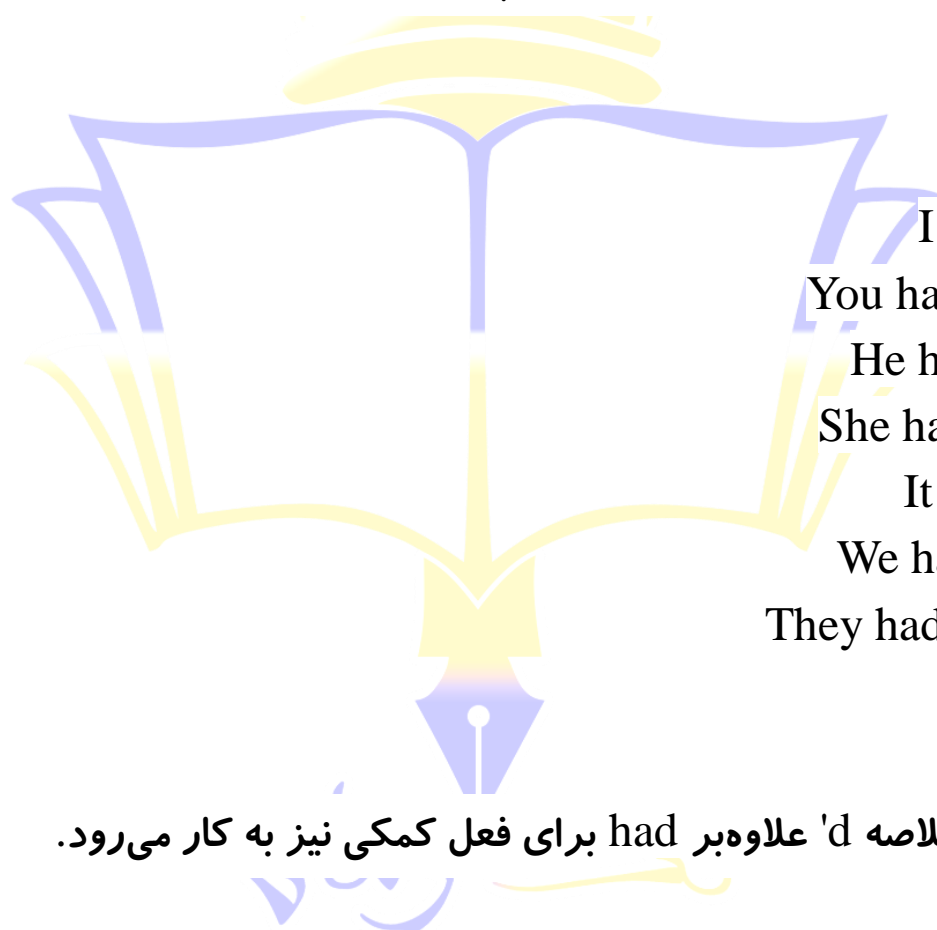
.She had not gone to school

.We had not left

?Had you arrived

?Had they eaten dinner

هنگامی که از این زمان استفاده می‌کنیم، معمولاً فعل کمکی و فاعل را خلاصه کنیم.

I had =I'd

You had=You'd

He had=He'd

She had=She'd

It had=It'd

We had=We'd

They had=They'd

★ نکته: خلاصه 'd علاوه بر had برای فعل کمکی نیز به کار می‌رود.

*چطور می‌توانیم از این زبان استفاده کنیم؟

زمان گذشته کامل بیانگر علمی است که در گذشته قبل از عمل دیگری در

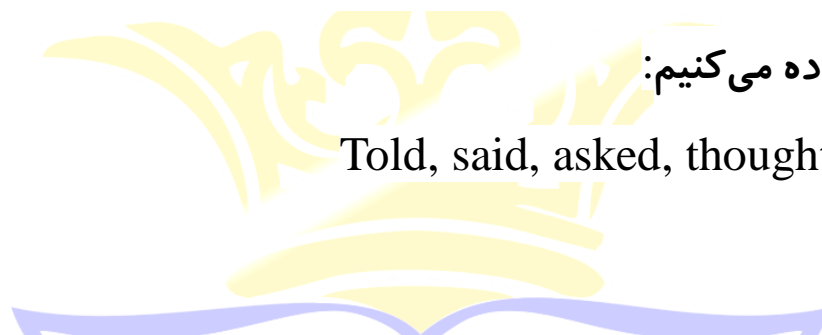
گذاشته است؛ به آن گذشته در گذشته (past in the past) می‌گویند، مثال:

The train left at 9 am. We arrived at 9:15 a. When we arrived,
the train had left.

اغلب از زمان گذشته کامل برای مکالمات گزارشی (reported speech) بعد از

این افعال استفاده می‌کنیم:

Told, said, asked, thought, wondered

زمان گذشته ساده (Past Simple Tense)

به این زمان Preterit نیز می‌گویند.

برای ساخت این زمان یا شکل گذشته فعل را می‌نویسیم و یا فعل کمکی did را

به همراه فعل اصلی. در زیر مثال‌هایی را که همراه با افعال باقاعده و نیز

بدون قاعده هستند، مشاهده می‌کنید:

Regular verb: worked, explored, liked

Irregular verb: went, saw, sang

ساختار جمله مثبت در گذشته ساده به شرح زیر است:

(Subject + Main verb (base

ساختار جمله منفی در گذشته ساده به شکل زیر می‌باشد:

(Subject + did + not + Main verb (base

ساختار جمله سوالی در گذشته ساده به شرح ذیل است:

(Did + Subject + Main verb (base

فعل کمکی did صرف‌های گوناگونی ندارد (is not conjugated). برای همه اشخاص چه سوم شخص ، اول شخص و ... همگی به صورت did به کار می‌رود. به مثال‌های زیر دقت کنید:

- a.) I went to school
- b.) You worked very hard
- c.) She did not go with me
- d.) We did not work yesterday
- e.) He did not go to work
- h.) Did you go to London
- i.) Did they work at home

یک استثنا برای فعل to be وجود دارد. ما افعال to be را بر خلاف did که صرف نمیشد، به شکل زیر صرف می‌کنیم:

I was
you were
she was
he was
it was
we were
they were

علاوه بر این هنگامی که از افعال to be را به کار می‌بریم برای جملات منفی و سوالی از فعل کمکی did استفاده نمی‌کنیم و تنها جای فعل و فاعل را عوض

می‌کنیم.

به مثال‌های زیر توجه کنید:

?Was I right

?Was she right

?Was he right

?Was it right

?Were we right

?Were they right

☆ چطور می‌توانیم از این زمان استفاده کنیم؟

از زمان گذشته ساده برای صحبت درباره یک وضعیت، حالت، عمل و یا واقعه‌ای در گذشته صحبت می‌کنیم. واقعه می‌تواند کوتاه‌مدت یا بلندمدت باشد.

در زیر چند مثال از وقایع کوتاه‌مدت را مشاهده می‌کنید:

.The car exploded at 9 am yesterday

.She went to the door

.We did not hear the telephone

?Did you see the car

در اینجا چند مثال از وقایع بلندمدت مشاهده می‌کنید:

.I lived in London for 10 years

.We did not sing at the concert

?Did you watch TV last night

دقت داشته باشید که اصلاً مهم نیست واقعه چندثانیه بوده یا چندسال، مهم این است که به اتمام رسیده است. در زیر موارد استفاده از زمان گذشته ساده را

مشاهده می‌کنید:

~واقعه‌ای که در گذشته اتفاق افتاده~

~رویدادی که به‌طور کامل تمام شده~

~زمان و مکان رخ دادن واقعه آشکار می‌باشد~

★ هنگامی که زمان و مکان رخداد را بیان می‌کنیم، حتما باید از زمان گذشته ساده استفاده کنیم و از هیچ‌زمان دیگری نمی‌توان استفاده کرد.

به مثال‌های زیر توجه کنید:

.He did not like the movie

.I lived in that house when I was young

.She drove to London on Monday

?What did you eat for dinner

.Mary did not go to work yesterday

.We were not late

?Were you angry

توجه داشته باشید هنگامی که داستانی را تعریف می‌کنیم، معمولا از زمان گذشته

ساده استفاده می‌کنیم، البته گاهی اوقات برای بیان یک منظره همراه با جزئیات از

زمان گذشته استمراری نیز استفاده می‌کنیم. ولی در بیشتر موارد زمان گذشته

ساده را به کار می‌گیریم.

البته کاربردهای دیگری نیز از زمان گذشته ساده وجود دارد. به‌طور مثال در

شرط‌ها از این زمان برای اشاره به آینده استفاده می‌شود.

حال (Present)

* حال ساده

* حال استمراری

* حال کامل

* حال کامل استمراری

زمان حال استمراری (Present Continuous Tense)

در انگلیسی اغلب از زمان حال استمراری استفاده می‌کنیم. این زمان تفاوت‌های زیادی با زمان حال ساده دارد، چه در ساختار و چه در کاربرد.

★ نکته: به زمان حال استمراری (Present Continuous)، زمان پیش رونده

(Progressive Tense) نیز می‌گویند.

● ساختار زمان حال استمراری

ساختار اصلی این زمان به شرح زیر است:

(Subject + Auxiliary verb (be) + main verb (base + ing

به مثال‌های زیر توجه کنید:

- a.) I am speaking to you
- b.) You are reading this
- c.) She is not staying in London
- d.) We are not playing football
- e.) Is he watching TV
- f.) Are they waiting for him

☆ چه وقت و چرا باید از زمان حال استمراری استفاده کنیم؟

ما از زمان حال استمراری برای صحبت درباره موارد زیر استفاده می‌کنیم:

الف) عملی که اکنون در حال وقوع است.

ب) عملی در آینده.

ج) عملی در حال وقوع.

برای عملی که دقیقا الان دارد اتفاق می‌افتد.

a.) I am eating my lunch

b.) The pages are turning

c.) The candle is burning

d.) The numbers are spinning

برای عملی که پیرامون زمان حال در حال وقوع است. (قدری از گذشته و آینده را هم در بر می‌گیرد.) دقت کنید که عمل نباید همیشگی و یا در فواصلی معین تکرار شود.

- a.) John is going out with her
- b.) She is learning to drive
- c.) I am leaving, until I find an apartment

(د) استفاده از زمان حال استمراری برای عملی در آینده:
چنانچه به جمله خود (در زمان حال استمراری) یک کلمه آینده بیفزاییم می‌توانیم درباره آینده نیز صحبت کنیم. کلمات آینده را از روی مفهوم آن‌ها تشخیص می‌دهیم، مانند... next week, tomorrow, in June :
تنها زمانی از حال استمراری برای صحبت درباره آینده استفاده می‌کنیم که قبل از صحبت برنامه‌ریزی برای انجام آن عمل را کرده باشیم. (تصمیم گرفته و برنامه‌ریزی کرده‌ایم)

به مثال‌های زیر توجه کنید:

- a.) I am taking my exam next month
- b.) We are eating in the restaurant tonight
- c.) They can play tennis with you tomorrow
- d.) When are you starting your new job

افعال ing دار را در زمان حال استمراری چگونه spell کنیم؟

ساختن زمان حال استمراری که با افزودن ing به فعل همراه خواهد بود که معمولا این عمل را به سادگی انجام می‌پذیرد. ولی در مواردی مجبوریم ساختار نوشتاری فعل را اندکی تغییر دهیم. بعضی اوقات باید حرف آخر فعل را دوبار بنویسیم و یا حتی برخی از حروف آن را حذف نماییم.

در زیر قوانینی را مشاهده می‌کنید که به شما در هجی کردن زمان حال استمراری کمک می‌کنند:

☆ استثناء اول: چنانچه فعل پایه (مصدر) با حرف بی صدا + حرف صدادار تاکید + حرف بی صدا تمام شود. حرف آخر را دوبار می‌نویسم. توجه داشته باشید که چنانچه سیلاب آخر فعل پایه تاکید نباشد این استثناء را شامل نمی‌شود.

Stop*****Stopping
Run*****Running
Begin*****Beginning
Open*****Opening

☆ استثناء دوم: در صورتی که فعل پایه به ie ختم شود به جای آن y می‌نویسیم.

Lie*****Lying

Die*****Dying

☆ استثناء سوم: اگر فعل پایه به حرف صدادار + حرف بی‌صدا e + ختم شود، e

را حذف می‌کنیم.

Come*****Coming

Mistake*****Mistaking

زمان حال کامل استمراری (Present Perfect Continuous Tense)

ساختار اصلی زمان حال کامل استمراری

ساختار اصلی این زمان به شکل زیر می‌باشد:

(Subject + have/has + been + main verb (base+ing

به مثال‌های زیر توجه کنید:

.a) I've been waiting for an hour

.b) You've been talking too much

.c) It hasn't been raining

.d) We haven't been playing football

?e) Have you been seeing her

?f) Have they been doing their homework

★ نکته: هنگامی که به زمان حال کامل استمراری صحبت می‌کنیم، اغلب فاعل و

فعل کمکی اول را خلاصه تلفظ می‌کنیم، البته این کار را معمولا در نوشتن غیر رسمی نیز انجام می‌دهیم.

به مثال‌های زیر توجه کنید:

I have been=I've been
you have been=you've been
she has been=she's been
he has been=he's been
it has been=it's been
we have been=we've been
they have been=they've been

a.) I've been reading

b.) You've been talking too much

چطور از زمان حال استمراری کامل استفاده کنیم؟

این زمان معمولا ارتباطی با زمان حال دارد. به طور کلی این زمان دو کاربرد دارد:

1. عملی که هم‌اکنون و یا اخیرا متوقف شده:

(An action that has just stopped or recently stopped)

ما درباره عملی صحبت می‌کنیم که در گذشته شروع شده و به تازگی و یا همین

الان به اتمام رسیده است. برای درک بهتر مطلب به مثال‌های زیر توجه کنید:

a) I'm tired because I've been running

b) Why are the grasses wet

c) Has it been raining

2. عملی که تا حالا ادامه پیدا کرده:

(An action continuing up to now)

یا ما درباره عملی صحبت می‌کنیم که در گذشته شروع شده و هنوز هم ادامه

دارد که معمولا با since و for بیان می‌شود.

a) I've been reading for two hours

b) We've been studying since 9 am

c) How long have you been learning English

d) We haven't been smoking

ما از for برای صحبت درباره بازه زمانی مثلا پنج دقیقه، دو هفته و یا شش سال

استفاده می‌کنیم و در حقیقت یک محدوده زمانی است.

از since برای صحبت درباره بازه زمان مثلا ساعت نه، اول جولای و یا روز

دوشنبه استفاده می‌کنیم و در حقیقت یک نقطه شروع در گذشته است و دقت

بیشتری دارد.

به مثال‌های زیر توجه کنید:

I have been studying for 2 hours.

I have been watching TV since 7 am.

Tara has not been feeling well for 2 weeks.

Tara has not been visiting us since March.

He has been playing football for a long time.

He has been living in New York since he left school.

معمولا for را می‌توان در هر زمانی به کار برد ولی since معمولا در زمان‌های
حال استفاده می‌شود.

★ نکته: به این زمان present perfect progressive می‌گویند.

زمان حال کامل
(Present perfect tense)

ساختار زمان حال کامل به شرح زیر است:

Subject + have + P.P

به چند مثال از این زمان توجه کنید:

I have seen ET

.You have eaten mine

.She has not been to Rome

.We have not played football

?Have you finished

?Have they done it

خلاصه نویسی در زمان حال کامل:

هنگامی که در صحبت کردن از زمان حال کامل استفاده می‌کنیم، معمولاً فاعل و فعل کمکی را در هم به نوعی ادغام و خلاصه می‌کنیم. این عمل را گاهی در نوشتن نیز انجام می‌دهیم:

I have=I've

You have=You've

He has=He's

She has=She's

It has=It's

We have=We've

They have=They've

★ نکته: توجه داشته باشید که شکل خلاصه s' هم برای فعل کمکی have و هم فعل be به کار می‌رود. به‌طور مثال it's eaten هم می‌توان it has eaten و هم it is eaten باشد. این دو موضوع را باید از روی مفهوم فهمید.

کی و چرا از زمان حال کامل استفاده کنیم؟

در این زمان همیشه ارتباطی بین زمان گذشته و حال وجود دارد. بطور کلی زمان حال سه کاربرد دارد:

- تجربه (experience)
- تغییر (change)
- وضعیت پیوسته و ادامه‌دار (continuing situation)

☆ استفاده از زمان حال کامل برای تجربه:

ما اغلب از زمان حال کامل برای بیان تجربیاتی در گذشته استفاده می‌کنیم. ما نمی‌خواهیم زمان انجام کاری که کرده‌اید را بفهمیم، بلکه تنها می‌خواهیم انجام یا عدم انجام آن را بدانیم.

I have seen ET

.He has lived in London

.We have never eaten caviar

?Have you been there

☆ استفاده از زمان حال کامل برای تغییر:

از زمان حال کامل برای صحبت درباره تغییر و یا بیان اطلاعات جدید (که در گذشته رخ داده ولی مخاطب از آن بی‌خبر است) نیز استفاده می‌کنیم.

.I have bought a car

.John has broken his leg

?Has the price gone up

.The police have arrested the killer

★ نکته: آمریکایی‌ها به اندازه انگلیسی‌ها از این زمان استفاده نکرده و معمولاً از

زمان گذشته استفاده می‌کنند. مثلاً یک آمریکایی معمولاً می‌گوید Did you

have lunch می‌گوید Have you had lunch

☆ استفاده از زمان حال کامل برای بیان وضعیت پیوسته

این حالتی است که در گذشته شروع شده ولی در زمان حال نیز ادامه دارد و احتمالا در آینده نیز ادامه خواهد داشت. دقت داشته باشید که این عمل state بوده و action نیست.

معمولا از for و since هنگامی استفاده می‌کنیم که وضعیت و یا حالت در گذشته شروع شده و تا حالا ادامه پیدا کرده است. گاهی امکان دارد که در آینده هم ادامه پیدا کند.

since و for در زمان حال کامل و تفاوت های آنها~

ما اغلب از for و since در زمان حال کامل استفاده می‌کنیم. ما از for برای صحبت درباره بازه زمانی مثل پنج دقیقه، دو هفته و یا شش سال استفاده می‌کنیم و در حقیقت یک محدوده زمانی است.

ما از since برای صحبت درباره بازه زمان مثل ساعت نه، یکم جولای و یا روز دوشنبه استفاده می‌کنیم و در حقیقت یک نقطه شروع در گذشته است، یعنی دقت بیشتری دارد.

به مثال‌های زیر توجه کنید:

.I've been here for 20 minutes

.I've been here since 9 o'clock

.John hasn't called for six month

.John hasn't called since February

★ نکته for: را می‌توان با هر زمانی به کار برد ولی since معمولا فقط با زمان‌های حال به کار می‌رود.

زمان حال ساده
(Simple present tense)

چطور از زمان حال ساده استفاده کنیم؟

ما وقتی از زمان حال ساده استفاده می‌کنیم که:

- جمله عمومی باشد (The action is general).
- عمل مورد نظر همیشه اتفاق می‌افتد و یا به طور همیشگی در زمان گذشته و حال و آینده.
- عمل مورد نظر فقط در زمان جاری اتفاق نمی‌افتد و در آینده هم اتفاق خواهد افتاد.
- عبارت همیشه درست باشد. مثل یک حقیقت علمی.

◇ ساختار اصلی زمان حال ساده

زمان حال ساده به شکل زیر ساخته می‌شود:

Subject + Modal verb + Main verb

سه قانون مهم:

1. برای جملات مثبت معمولا از افعال کمکی استفاده نمی‌کنیم.
2. برای سوم شخص مفرد، به فعل کمی es و یا به فعل اصلی s اضافه می‌کنیم.
3. برای افعال to be از فعل کمکی استفاده نمی‌کنیم، حتی برای جملات منفی و

سوال.

به مثال‌های زیر توجه کنید:

تک رمان

- .I like coffee
- .You like coffee
- .We like coffee
- .They like coffee
- .She likes coffee

.He likes coffee

.It likes coffee

.She doesn't like coffee

.He doesn't like coffee

.I don't like coffee

.You don't like coffee

.The don't like coffee

.We don't like coffee

?Do you like coffee

?Do we like coffee

?Do they like coffee

?Do I like coffee

?Does she like coffee

?Does he like coffee

به مثال‌های زیر که دارای فعل اصلی to be هستند توجه کنید، هیچ فعل کمکی

وجود ندارد.

.I am French

.You are French

.He is French

.I am not old

.We are not old

.She is not old

?Am I late

?Are they late

?Is it late

★ نکته: با فعل to be و با استفاده از زمان حال ساده می‌توانیم برای

وضعیت‌هایی نیز استفاده کنیم که عمومی نیستند. به مثال‌های افعال to be در

زمان حال ساده در زیر توجه کنید؛ برخی از آن‌ها عمومی و برخی دیگر زمان

حال هستند.

?Am I right

.Tara isn't at home

.I am not fat

.Ram is tall

☆ به موارد زیر توجه کنید:

الف) افعالی که به ch, sh, x, s, ss, z ختم می‌شوند، باید به آخرشان es اضافه

کرد:

.She watches TV

ب) اگر فعل به y ختم شود و قبل از آن حرف بی‌صدا باشد، برای سوم

شخص‌های مفرد، تبدیل به i شده و سپس es اضافه می‌شود:

.He studies

(ج) کاربردهای زیادی برای زمان حال ساده وجود دارد، علاوه بر چیزهایی که ذکر شد می‌توان از آن‌ها در شرط‌ها برای اشاره به آینده استفاده کنیم.

آینده (Future)

زمان آینده استمراری

(Future continuous tense)

ساختار زمان آینده استمراری به شرح زیر است:

(Subject + Will + be + main verb (base+ing

جهت ساخت جمله منفی، بین will و be یک not اضافه می‌کنیم. برای ساخت

جملات سوالی نیز کافیسست جای فاعل و will را عوض کنیم.

به مثال‌های زیر توجه کنید:

.I will be working at 10 pm

.You will be lying on a beach tomorrow

.She won't be using the car

.He won't be at home next week

.We won't be having dinner tonight
?Will you be playing football
?Will they be watching TV

هنگامی که درباره زمان آینده استمراری صحبت می‌کنیم، اغلب فاعل و will را
به‌طور اختصار بیان می‌کنیم:

I will=I'll
you will=you'll
he will=he'll
she will=she'll
we will=we'll
they will=they'll

برای جملات منفی will و not را به شکل won't مختصر می‌کنیم:

I will not=I won't
you will not=you won't
he will not=he won't
she will not=she won't
we will not=we won't
they will not=they won't

★ نکته: برخی مواقع از shall بجای will استفاده می‌کنیم. بخصوص برای I و

we.

چگونه از زمان آینده استمراری استفاده کنیم؟

زمان آینده استمراری مبین عملی در لحظه‌ای مشخص در آینده می‌باشد. عمل، قبل از آن لحظه‌ای که در موردش صحبت می‌کنیم شروع شده ولی در آن لحظه خاتمه نیافته است.

به مثال زیر توجه کنید:

.Tomorrow I will start work at 2 pm and stop work at 6 pm

هنگامی که جمله‌ای را در زمان آینده استمراری بیان می‌تکنیم معمولا مخاطب ما می‌داند که ما در مورد چه زمانی در آینده صحبت می‌کنیم:

.I'll be playing tennis at 10 pm tomorrow

.They won't be watching TV at 9 pm

?What will you be doing at 10 pm tonight

?What will you be doing when I arrive

.She won't be sleeping when you call her

.We'll be having dinner when the film starts

.Take your umbrella, it'll be raining when you return

زمان آینده کامل استمراری

(Future perfect continuous tense)

ساختار زمان آینده کامل استمراری به شرح زیر است:

(Subject + will + have + be + main verb (base+ing

برای ساخت جملات منفی بین فعل کمکی will و have و یک not اضافه کنیم.

برای ساخت جملات سوالی نیز کافیسست جای فاعل و will را عوض کنیم.

به مثال‌های زیر توجه کنید:

.I'll have been working for 4 hours

.You'll have been travelling for 2 days

.She won't have been using the car

.He won't have been waiting long

?Will you have been playing football

?Will they have been watching TV

چطور از زمان آینده کامل استمراری استفاده کنیم؟

از این‌طور زمان برای صحبت درباره عملی طولانی قبل از نقطه‌ای مشخص در آینده

استفاده می‌کنیم.

تک رمان

زمان آینده کامل

(Future perfect tense)

ساختار زمان آینده کامل به شرح زیر است:

Subject + Will + Have + P.P

به مثال‌های زیر توجه کنید:

I'll have finished by 10 pm

You'll have forgotten me by then

She won't have gone to school

We won't have left

?Will you have arrived

?Will the have received it

چطور از زمان آینده کامل استفاده کنیم؟

زمان آینده کامل بیانگر عملی در آینده قبل از عملی دیگر در آینده است که به آن گذشته در آینده می‌گویند.

زمان آینده ساده

(Simple future tense)

به زمان آینده ساده will نیز می‌گویند، چرا که این زمان را با استفاده از فعل کمکی کیفی will می‌سازیم.

ساختار زمان آینده ساده به شرح زیر است:

Subject + Will + Verb

برای ساخت جملات منفی بین فعل کمکی و فعل اصلی not اضافه می‌کنیم. جهت ساخت جملات سوالی نیز کافیسیت جای فاعل و فعل کمکی را عوض کنیم.

به مثال‌های زیر توجه کنید:

.I'll open the door

.You'll finish before me

.She won't be at school tomorrow

.He won't go to the park

.We won't leave yet

?Will you arrive on time

?Will they want dinner

چگونه از زمان آینده ساده استفاده می‌کنیم؟

- بدون برنامه : (No plan) وقتی از زمان آینده ساده استفاده می‌کنیم که قبل از صحبت، هیچ برنامه و یا تصمیمی در مورد کاری که می‌خواهیم آن را بیان کنیم، وجود ندارد. بلکه برنامه و یا تصمیم برای انجام کار به‌طور ضمنی و خودبه‌خود در هنگام صحبت در مورد آن عمل به‌وجود می‌آید.

.Hold on, I'll get a pen

.I'll see, what can I do to help you

.Maybe, we'll stay in and watch television tonight

★ نکته: اغلب اوقات هنگام به کار بردن زمان آینده ساده فعل to think را نیز

قبل از آن اضافه می‌کنیم.

★ نکته: ما خیلی اوقات از زمان آینده برای پیشگویی امری در آینده استفاده می‌کنیم. در اینجا نیز هیچ برنامه قبلی وجود ندارد و تنها آن چیزی را که فکر می‌کنیم اتفاق خواهد افتاد را بیان می‌کنیم.

• فعل be: هنگامی که فعل اصلی be باشد میتوانیم از زمان آینده ساده حتی برای بیان تصمیمات و برنامه های قبلی صحبت کنیم.

مثال:

I'll be in London tomorrow
?Will you be at work tomorrow

★ نکته: هنگامی که نیت و قصد انجام کاری را در آینده داریم معمولا از زمان ها و عبارات دیگر مانند زمان حال استمراری و یا going to استفاده می‌کنیم.

